

Nr 3 2010

KUSTPOSTEN

— *Organ för KA 2:s Kamratförening* —

KUSTPOSTEN

Organ för KA 2:s Kamratförening

Nr 3 2010 årgång 72

Utges av KA 2:s Kamratförening

Ansvarig utgivare: Peter Glimvall

Redaktionskommitté: Kent Alritzson,
Ulf Sejlert, Jan-Åke Samuelsson,
Gustav Karlsson

Layout: DAG ÅSHAGE
telefon: 0455-482 18

Omslagsbild:

Regementschefen Günter Villman
talar på Stortorget 2000.
Foto Gunnar Ekström

Kamratföreningen styrelse

Ordförande: Peter Glimvall
Vice ordförande: Kent Alritzson
Sekreterare: Kent Alritzson
Vice sekreterare: Yvonne Wirbrand
Kassör: Sune Persberg
Ledamot: Göran Göransson
Suppleanter: Olle Melin
Erling Holmberg
Klubbmästare: Lars Iger
(adjungerad till styrelsen)

Kamratföreningens adress

KA 2:s Kamratförening
Box 527
371 23 KARLSKRONA
Telefon: 0455 - 866 22 (v sekr)
Postgiro: 9 80 67 - 2
Bankgiro: 5584-9483
Medlemsavgift: 125 kronor

Kamratföreningens utbud av KA-produkter

Kavajmärke	80:-
Medlemsnål	45:-
Slips KA 2	50:-
Slips KA	50:-
Livrem	120:-
Manchettknappar KA	150:-
KA 2 Idrotthistoria, Nattlig patrullorientering	30:-
Eskil Nyström och Marinens Hemvärnsmusikkår Kassett	60:-
Vykort Kungsholms fort (4 st)	10:-
Vykort Rosenholm (3 st)	10:-
CD Karlskrona Kustartilleriregemente	100:-

Ring kassören Sune Persberg för beställning
telefon 0455-274 56

Varorna levereras, när betalning skett.

Om varorna skickas tillkommer porto minst 20 kronor.

Postgiro: 98067 -2

Bankgiro: 5584-9483

Bildhäfte om KA 2 förläggingsplatser

Häftet kostar 60 kr och vill Du ha det
hemskickat tillkommer porto om 10
kronor. Du kan beställa genom att sätta
in 70 kr på postgiro 97 05 88-0

Gräsvik och dess historia

Boken kostar
60 kronor plus porto

Befästningspark Karlskrona

Boken kostar
50 kronor plus porto

KA 2-boken
kostar 100 kronor
plus porto
60 kronor

Ärade gäster - KA2-kamrater

"Försvarmakten ska fortsatt vara verksam vid Kungsholms fort i enlighet med Marinbasens alternativ 4". Så inleddes ett beslut från Höstkvarteret, som kom oss till del den 29 oktober i år, samma dag som vårt Höstmöte genomfördes till minne av regementets nedläggning för tio år sedan. På så sätt fick höstmötet en riktigt positiv upptakt, trots att dagen var vald med anledning av det tragiska försvarsbeslutet 2000, då riksdagen beslutade om nedläggning av bl.a. KA 2.

Höstmötet blev en högtidlig, stämmningsfullt och minnesvärd kväll, då över 75 kamrater och gäster samlades under kristallkronorna i Frimurarlogens eleganta matsal. Ett längre reportage om höstmötet finns längre fram i tidningen. Men eftersom detta nummer av vår tidning i första hand skall vara en minnesutgåva, väljer jag att här i ledaren publicera mitt välkomstanförande från höstmötet:

"Ärade gäster – KA 2 kamrater – Hjärtligt välkomna till 2010 års höstmiddag med kamratföreningen.

Det är verkligen glädjande, att se att så många har slutit upp bakom vår regementsfana idag, vi är knappt 80 stycken här i denna vackra lokal. Alla förväntansfulla inför kvällens begivenheter och på att återse gamla kamrater.

Vi har samlats idag inte enbart för en höstmiddag, utan framförallt för att hålla minnet av vårt regemente, KA 2 levande. Det är om två dagar exakt tio år sedan regementets fana troppades på Stortorget framför regementschefen Günter Villman och alla oss andra som hade möjlighet att ställa upp framför Rådhuset. Den dagen minns vi med vemod och sorg, men även med värdighet och heder. Regementet sträckte inte vapen för en fiende, det lades ner med tveksamma argument som grund för politiska beslut.

Men idag, kamrater, skall vi hedra regementets minne och vi skall göra det i åtanke på alla våra personliga ljusa minnen från regementstiden. Vårt regemente var som ett andra hem för oss, det fanns där i nöd och i lust, det skänkte oss sysselsättning, glädje och vedermödor i

sommarhetta som vinterköld. Men det fanns där. Vår röda artillerifana med de gyllene kanonerna och Carl den XI:s namnskiffer var det synliga beviset på detta och tecknet för äkta kamratskap, det vi kallar för KA 2-andan.

Jag skall avsluta med några ord ur minnesboken, några ord nedtecknade av en av mina plutonchefer från värnplikten, kaptenen Bengt Lexhagen, som på ett träffsäkert sätt satte ord på minnen och känslor från tiden, då regementet stod i sitt glans dagar:

"För mig är sambandsutbildningen vid KA 2 minnet av sol, vind och vatten, flaggor mot skyn och fågelsång i linjebyggnadsmarker, smattet i televerkets stationer och mullret från annalkande kolonner, dofter av kok, tält och djupa bergrum, samt möte med människor från när och fjärran. - Argumentet för verksamhetens upphörande var ändå – att inga hot föreligger, varför slutet är gott, allting gott – eller? Framför allt lyser ännu solen och himlen är i varje fall stundtals blå. Vinden har inte mojnät, flaggor fladdrar i farvatten och fåglarna sjunger alltjämnt!"

Peter Glimvall

BESLUTET

Försvarmakten ska fortsatt vara verksam vid Kungsholms fort i enlighet med Marinbasens alternativ 4. Beslutet innebär att marinbasens förbandsproduktion på Kungsholms fort avvecklas. Övrig försvarmaktsverksamhet kvarstår. Området för skyddsobjektet behålls och övrigt icke utnyttjat område kallställs som militär ytterförläggning. Kostnadseffektiva åtgärder genomförs. Härvid ska förplägnadsutrymmen och förläggningsskapacitet för 40 personer samt kvarvarande och berörda anläggningsdelar varmhållas. Övriga utrymmen kallställs. Fast färjeförbindelse från kaj benämnd Finskan ska överses och effektiviseras för att ge en långsiktig effektiv ekonomisk lösning.

God Jul och ett Gott Nytt År önskar Styrelsen

Nytt från fronten

I detta nummer fortsätter vi bildserien "Nytt från fronten", som uppmärksammar vad som händer på de militära förbanden i Karlskrona i allmänhet och på Marinbasen i synnerhet. Som läsaren av denna tidskrift vet, så är Marinbasen traditionsbärare för KA 2 och därför kraftsamlas rapporteringen därifrån.

Denna gång uppmärksammas i första hand soldater och befäl från Basskyddskompaniet, ett av Grundutbildningsbataljonens (GU-Bat) enheter. Basskyddskompaniet har varit grupperat på Kungsholmsfort, men flyttar nu, i enlighet med Högkvarterets beslut, in sin verksamhet till Bataljon af Trolle. I samband med detta och de förändrade arbetsuppgifter, som till del beror på pliktens "vilande" och frivillighetens införande, förändras kompaniets karaktär och struktur.

Mer om detta i kommande nummer.

Peter Glimvall

Den 2 augusti var det dags för den första "frivilliga" inryckningen till Marinbasen. Här ses våra rekryter hämta ut sin personliga utrustning på "Gula"

Kompaniledningen på Basskyddskompaniet övervakar inryckningen. Ständigt på rull syns kompanichefen kaptan Magnus Persson och hans ställföreträdare kaptanen Bengt Jönsson.

Basskyddskompaniet uppställt på Linje 7 i avvaktan på avlämning till Bataljonchefen.

Salut på Kronprinsessans födelsedag. Blekingegruppen svarar för saluten och förste salutofficer är majoren Roland Svensson

Saluterna "duggar tätt" under sommarhalvåret. Den 8 augusti hyllas vår Drottning på namnsdagen. Salutbemanningen denna gång utgörs av Grundutbildningsbataljonens manskap med förstärkning från Blekingegruppen.

1. sergeant Samuel Lange inspekterar rakningen (eller brist på?) hos sina soldater.

Löjtnant Mats Larsson övar truppen i strid i bebyggelse.

Närkampsutbildning

Vapenutbildning på "löpande band".

Patrulltjänst genom ett höstfagert Blekinge. Löjtnant Patrik Gustavsson kontrollerar så att ingen kommer på avvägar.

G-båtsutbildning genomfördes under hösten. Här en stämningsbild utanför Kungsholmsfort.

1. sergeant John Sigurdsson kopplar av till sjöss

Foto: Benny Larsson

*KAZ Muldivision
Intressenter*

Besök på minstation Östra Hästholmen den 23 juni 2010

När man läser artikeln här ovan från 2009 så inser man att, så mycket inte har hänt med processen att ”Rädda unik minstation”

Ett antal möten under 2010 har genomförts med Karlskrona Kommun, Marinmuseum, FortV samt Fastighetsverket, vidare så alla berörda parter besökt minstation Östra Hästholmen med kommunalråd i spetsen.

Karlskrona Kommunen har nu beslutat att tillskriva Fastighetsverket om ett övertagande av anläggningen samt markområden i dess närhet.

Vi hoppas på ett positivt svar till hösten, för nu säger Fastighetsverket, att man vill avveckla så snart som möjligt, om inget görs i ärendet.

Som en del i arbetet med att rädda ”Minstation Östra Hästholmen”, så genomförde föreningen ett kombinerat besök, månadsträff och förevisning av anläggningen den 23/ 6 2010.

Ingmar Elofsson, med firman Com SouthEast, som skriver div. reportage för olika tidskrifter, gjorde dagen till ära ett reportage om vår anläggning, som förhoppningsvis ska komma i en del tidskrifter.

Vår tanke från föreningen är, att desto mer som syns

i media om minstn. ÖH samt anläggningens roll i samband med grundstötningen av U 137 under det så kallade ”Kalla Kriget”, ju svårare har myndigheter att backa eller som man så populärt brukar säga ”Göra en pudel”

Med vid månadsträffen var N-L Nilsson och Lars Hidling, som varit med om mycket verksamhet både på land och till sjöss i anslutning till minstationen.

Här diskuterar man minstationens betydelse vid U 137 grundstötning och kunde konstatera, att Stig Jönsson, Bengt Sandqvist och Roland Ekberg betjänade anläggningen och hade intagit högsta stridsberedskap med minsystem M4 under incidenten.

Minorna var armerade, nycklarna till manöverapparaten var framtagna, man kan säga, att man var en manöver / vred från att utlösa minelden, om man fått eldorder från högre chef.

Ja, de flesta av oss maskinister och minörer har väl i någon form jobbat med våra mineringar eller minstationer under krigsövningar eller slutövningar, så vi vet vad som gällde.

Som sig bör vid besök så avslutas det med fika och vår herre serverade även fint väder, som synes på ovanstående bild.

Årsmöte 2010

Föreningen genomförde sitt fjärde årsmöte på Skönstavik den 9 oktober 2010

Gunnar Medemyr omvaldes till ordförande för ett år.

Övriga styrelseledamöter och ledamöter samt deras uppgifter efter konstituerande.

Vise ordförande	Stig Olofsson
Kassör	Lennart Avendal
Sekreterare	Ulf Sejlert
Styrelseledamot	Arne Pettersson
Styrelsesuppleant	Christer Antonsson
Styrelsesuppleant	Ingvar Smedberg
Styrelsesuppleant	Leif Breidemar
Revisor	Johan Melin
Revisor	Andreas Dennerhed
Revisorssuppleant	Sven Karlsson
Valberedning	Erling Holmberg
Valberedning	Nils Jonasson
Valberedning	Patric Eidstedt
Klubbmästare	Ingvar Smedberg
Mtrl.- redogörare	Leif Breidemar
Webbmaster	Arne Pettersson
Samord. / stugvärd	Ulf Sejlert

Foto: Gustav Karlsson och Ingvar Smedberg

Engagerade medlemmar läser information inför årsmötet.

Ett besök på Aspö

Ett besök vid KA2 Rörliga
Museum på Aspö genom-
fördes lördagen den 3 juli..

Ett tiotal medlemmar hade anmält sitt deltagande, men manfallet var stort, vilket man får härleda till det soliga vädret, som rådde över ”Pinan” denna dag.

Ja, det är ju inte ofta, som temperaturen stiger över 25° och solen skiner från en klarblå himmel.

Man måste så här tidigt i reportaget ge våra kolleger inom artilleriskrädet en stor eloge för sitt arrangemang och sin arbetsinsats vad gäller uppbyggnaden av det fina museet på Aspö.

Ett besök på museet är väl investerad tid och mycket intressant. Det är ju en del av kustartilleriets arv, som finns på denna ö.

Som sig bör så inleds ett besök med ett samlingsfoto, i detta fall vid tilläggsplatsen för Aspö-färjan i handelshamnen.

Anders Åkerman guidade oss genom det artilleristiska nätverket.

Från vänster : Jan-Olof Odermalm, Lennart Avendal, Inge Lindholm samt Christer Antonsson med ett av sina barn-barn.

Här har Lennart Avendal kommit till sin rätt, som gammal minspärrtroppchef i den rörliga Spärrbataljonen hade han mycket erfarenheter och äventyr att berätta.

Han var med vid utvecklingen av fällningsmetod för minsystem M6 med amfibiefordon.

Lennart Avendal frågar Anders Åkerman vad detta är för något fordon.

Efter väl genomfört besök var det dags för den obligatoriska pratstunden och som synes på bilden så smakade fiket riktigt bra.

Föreningen passar också på att tacka Anders Åkerman för guidning på museet.

KA 2:s kamratförening

Bakgrund och början

Samtidigt som de för Sveriges försvar negativa verkningarna av 1925 års försvarsbeslut började uppenbaras allmänt, kunde illavarslande tecken tydligt märkas utrikes ifrån – bland annat nazisternas maktövertagande i Tyskland. De mest optimistiska kunde ana ont. Runtom i landet uppkom en strävan att sluta sig samman för att ge försvaret ett moraliskt stöd och söka stärka allmänhetens försvarsvilja. Som tecken därpå inkom till KA 2 under vintern 1935-1936 brev från två personer, med undran om man vid regementet var sinnade att bilda en kamratförening, vilket gjorts på andra håll inom krigsmakten.

Frågan ledde till undersökningar bland personal och "föredettingar". Resultatet blev positivt. Snart hade 600 intresserade anmält sig. Vid ett konstituerande möte den 20 juni 1936 bildades KA 2:s kamratförening, stadgar antogs och medlemsavgiften blev 2 kronor per år.

Enligt stadgarna skulle föreningen:

Vara en föreningslänk mellan dåvarande och förutvarande personal vid KA 2 och från Carlskrona artillerikår, bidra till att vårda dessa förbands traditioner, möjliggöra för avgången personal att närmare följa vapnets utveckling och främja sammanhållningen mellan olika personalkategorier och mellan dåvarande och förutvarande personal samt befordra ett gott kamratskap genom fri och otvungen samvaro.

Föreningsmärke, tidskrift och årsmöten

Under föreningens första år utformades och framställes föreningsmärket som fortfarande används och ett försöksnummer av en föreningstidskrift utgavs. Försöket ledde till fortsättning; tidskriften kallades Kustposten och utkommer alltjämt, nu med fyra nummer årligen.

De närmaste åren präglades av ödesmolnen över Europa inför det förestående världskriget. Efter riksdagsbeslut 1936 utökades kustartilleriet avsevärt.

I föreningens första årsmöte 1937, med förhandlingar och utfärd till Oscarsvärn, deltog 400 av föreningens 730 medlemmar. 1938 deltog 300 medlemmar i årsmötet med utfärd till Almö och Västra Hästholmen och 1939 samlades 300 till årsmöte och utfärd till Öppenskar och Killeberget. 1940 arrangerades inget årsmöte på grund av de extrema förhållandena i försvarsberedskapens början, men därefter har kamraterna samlats årligen. Deltagarantalet har varierat men inte nått upp till trettioalets värden. Detta kan delvis bero på att föreningen ökade mötesantalet med ett vintermöte 1975, ett höstmöte 1981 och ett vårmöte på nittioalets.

Förutom den verksamhet som nämnts, har föreningen utövat social verksamhet genom att utdela penningar till hjälpbehövande kustartillerister och barn samt utdelat priser och belöningar vid regementet för utbildnings- och idrottsprestationer.

Ordförandeskapet har anförtrotts överstar vid kustartilleriförsvaret och regementet. Den förste var Hjalmar Åström, initiativtagare till föreningen, som följts av femton yngre. Sekreterarskapet utövades inledningsvis av officerare, men efter tre sådana har uppdraget anförtrotts underofficerare.

Föreningen har sedan ett par decennier regelbundet besökt och mottagit besök av kamratföreningarna vid F 17 och före detta Blekinge bataljon. Vid riksförbundens styrelsemöten liksom De Nordiska kamratföreningarnas förbunds möten har föreningen vanligtvis varit representerad.

1986 celebrerades föreningens femtioårsdag med ett jubileum och åtföljande stort kalas vid Rosenholm, då bland annat marinchefen, flera förutvarande ordföranden, kustartilleriförsvarschefer, regementschefer och många andra kamrater deltog i ett särdeles värdigt och glatt jubileum.

Gustav Karlsson

Vallgatan den 20 juni 1936. Kamratföreningen bildas

29 oktober 2010. Minnenas afton.

Jag minns blixtar och spårljus, mullrande dunder
och nätternas bländvita strålkastarekoner,
Där lyste från Skallholmen, Sturkö och Gö
och smällde från Stakholmens luftvärnskanoner.

Jag minns rörliga pjäser, flyttbara stycken
och bergfasta grovrör i arkipelagen,
med skyddande urberg och skylande ek
där trasten sjöng trofast i sommarehagen.

I leder och hamnar låg sprängfyllda minor
med krut- och trotylenergi komprimerad.
Många slags fartyg och båtar, jag minns,
for tryggt, fastän skärgår'n var svårnavigerad.

Jag minns befälen, i tre sociala nivåer.
De levde varandra så nära, men fjärran,
skilda av stjärnor, knappar och streck,
hult och troget mot Kungen och fruktande Herran.

Överstar minns jag och överlöjtnanter:
Alf Nyman, Kalle sjutton och Tjo fatte li,
förvaltare, flaggar och superfurirer
kämpa längs kuster, i förråd och kansli.

Jag blev "minörkanin" vid regementet
för att få husrum, föda och kläder.
Vi övades grundligt att åtlyda blint,
för Gud och Kung, och att putsa geväder.

Jag minns hur obegripligt formella
vi noga övades att städse vara.
Likt marionetter och fantasilöst
vi lärdes till en lättstyrd robotskara.

Vi fick dock trygghet vid regementet
med knog för föda och pension till döden
som kronordinarie tjänstemän.
Från kriget skonades vi och nöden.

KA 2 var inpräntat i en rulla
ett häftat band om stamfolk och beväring
där data och meriter fördes in
som svart på vitt med prydlig paginering.

Men, KA 2 var också eld och rörelse
i "litermått" och blåa bussaronger
som övade bland berg, på hav och fält
för blåa redgarnsband och gyllene chevronger.

Vi kallades väl fordom skogsmatrosar
med röda skolband på marinens blåa kläder.
Alf Nyman ville transportera KA till armén
och lämna flottan åt sig själv på operettens bräder.

Vi var på väg att ordna fest och jubileum
för seklet jämt se'n nittonhundratvå
då med överraskning kom ett riksdagsbud:
Halt! Eld upphör! och Lägg gevär vid KA 2!

Där stod jag då med undran och förvåning
i tankar kring förtjänst och skickligheter,
och levnadsverk som var till intet gagn
med guldmedalj för nit och redligheter.

Min stund är nästan slut. Jag står vid kanten
av Tidens långa ban att lämna livet
och aldrig mera kommer jag igen
men ställer hem mitt lån och stryks i skattarkivet.

Till tippen går mitt gods, utom några necessärer;
jag tar en kustpostårgång med mig upp till himlen,
och sätter mig att läsa på ett sorgmoln
vår tidskrift som av misstag svann bland vimlen.

Om tusen år kan hända någon läser stentext,
på Gräsvik, Rosenholm och Oscarsvärn,
då överste och menig är ett med grus och mull
om kanonförsvar av sten, betong och järn.

Då är väl alle man och alla minnen glömda
där skärgårdsvindar susar ett andante,
men kvar står sagan än om riddaren Quijote,
som stred mot vädermöllor på pällen Rosinante.

Gustav Karlsson Walles

Nedläggning 2000

Politiker besöker Rosenholm inför Riksdagsbeslut.
Foto Torbjörn Sunesson

Minnesstenen avtäckts på Rosenholm
Foto Gunnar Ekström

Regementsfanan
paraderas fördd av
Mikael Carlsson
Foto Gunnar Ekström

Örlogsflaggan halas för
sista gången vid KA2.
Foto Gunnar Ekström

Kamratföreningen uppställd med sin fana.
Foto Gunnar Ekström

Personalen och övriga åskådare har just upplevt KA2:
nedläggning.
Foto Gunnar Ekström

KA 2 personalen samlad i Karlskrona Konserthus.
Foto Gunnar Ekström

Vaktavlösning i
vaken Rosenholm
Foto Okänt

Höstmiddag 2010

Foto Olle Melin

Fredagen den 29 oktober samlades över 75 kamrater och gäster i Frimurarlokalen på Drottninggatan för att högtidlighålla minnet av KA 2 och det faktum att det, på två dagar när, gått tio år sedan regementets fana för sista (?) gången troppades på Stortorget framför regementschefen Günter Villman och alla oss andra, som ställt upp framför Rådhuset. Om vi den gången kände sorg, vrede och förtvivlan, så träffades vi nu i stället i den fasta förvissningen, om att få en trevlig kväll tillsammans med goda kamrater och vänner och för att på ett värdigt sätt minnas KA 2 och alla ljusa minnen från tiden, då det begav sig.

Till kvällen var ett antal hedersgäster inbjudna. Från kommunen kom kommunalrådet K G Svenson med maka Birgitta. Representant från Marinbasen, som för vårt regementes stolta traditioner vidare, var tjänsteförrättande marinbaschefen överste Per Jenvald med hustru

Stf Chef Marinbasen Per Jenvald håller tal

Gustav Karlsson läser en dikt om minnen

Margareta. Och naturligtvis, vår senaste regementschef Günter Villman var också på plats, precis som den gråmulna höstdagen på Stortorget för tio år sedan.

Tack vare vår kamrat Herman Håkansson hade vi möjlighet att genomföra höstmiddagen i Frimurarlogens ståtliga lokaler. Kvällen inleddes med mingel i lokalerna till ackompanjemang av mousserande vin, som ystert sprudlade i våra glas. Efter ett kort hälsningsanförande satte vi oss sedan till bords i den magnifika matsalen. Till förrätten sjöngs det traditionella snapsvisor och stämningen steg i rasande fart längs bordet. Efter "sill och nubbe" var det dags för rödvin i kristallglas och fläskfilé på tallrikarna. Undertecknad höll ett kort välkomsttal (se ledaren), innan vi fick hugga in på förpläggnaden. Till kaffet var det dags för talen. Först ut var allas vår Gustav Karlsson, som deklamerade en minnesdikt kvällen till ära. Denna finns också publicerad på annan plats i detta nummer. Därefter var det Günter Villman som kåserade om en regementschef tankar och tillvaro efter regementets nedläggning. Per Jenvald talade om aktuella militära spörsmål och framtiden för Forsvarsmakten i Karlskrona, innan det var dags

K G Svensson minns sin tid vid KA 2 i sitt tal

Günter Villman talar om sin tid efter nedläggningen

för K G Svenson, inte bara kommunalråd utan även KA 2:are och optisk signalist årgång 1957, att tacka för maten. Stefan Furenius var siste talare, innan ordet gick över till kvällens "platsvärd" Herman Håkansson. Herman beskrev måleriskt lokalerna och deras historia, medan vi förflyttade oss runt i gemaken och avslutade rundvandringen i den pampiga Johannessalen.

Kvällen blev i alla avseenden lyckad och jag är övertygad om, att alla som fram emot sena kvällen begav sig hemåt, gjorde det styrka av alla glada minnen och återseendet av kamrater som höstmötet inneburit.

Peter Glimvall

En lysande talare i aktion Stefan Furenius

Museiföreningen för Rörligt Kustartilleri.

Så var ännu en säsong avslutad. Museet har vinterstängt för säsongen och all materiel är inställd i lokalerna (utom 21-cm kanonen). Som jag berättat innan, har det varit ett bra år för museet med många besökare. Vi har fortfarande några beställda visningar kvar att genomföra i år.

I oktober var jag och Olle Melin på Vaddö Skjutfält, säkert känt för flera av läsarna, för att delta i SFHM's möte för museiföreståndare. Det var nostalgiskt att återse detta skjutfält, där jag inte varit sedan början på 2000-talet.

Mötet handlade som vanligt om avrapportering från de 27 museerna, som ingår i SFHM.*

Dessutom genomfördes en föreläsning, om hur man söker EU-bidrag för olika projekt.

Vi trodde, att det bara var att ansöka, det visade sig, att för att fylla i alla blanketter på rätt sätt, krävs en konsult (föreläsaren), annars behandlas inte ansökan. Som exempel visades ett projekt i Jämtland, som går ut på att återställa en försvarsskans på gränsen mot Norge. Vi trodde i vår enfald, att det papperslösa samhället var här, detta gäller inte inom EU. En centimetertjock pappersbunt skall läsas igenom och redovisning av resurser skall genomföras i rätt ordning. Projektledaren ansåg, att det tog mera tid, att genomföra pappersarbetet, än vad det tog att genomföra själva projektet.

*

- SFHM Statens FörsvarsHistoriska Museer, En paraplyorganisation för museer inom nätverket som består av 3 huvudmuseum
- AM armémuseum
- FVM flygvapenmuseum i Linköping
- SSM Statens Sjöhistoriska Museer

Armémuseum administrerar ett antal lokala museer runt om i landet Ex. Artillerimuseum i Kristianstad, Luftvärnsmuseet i Halmstad, fordonsmuseum "Arsenalen" i Strängnäs, Bodens fästning mm
Statens sjöhistoriska består av Marinmuseum, Sjöhistoriska museet, Vasamuseet, Lilla bommen i Göteborg, Härnösandsbatteriet, samt Museet för rörligt Kustartilleri.

Samtliga museum har ett gemensamt kansli, där man söker driftbidrag, hjälp med utställningar, transporter m.m.

Det får vara nog denna gång och vi inom Museet för Rörligt Kustartilleri vill önska er alla en God Jul och Ett Gott Nytt År. Med hopp om att vi ses nästa år."

Jan-Åke Samuelsson
Ordf

Kassören har ordet!

Jag går nu in på mitt 6.e år som kassör och finner uppgiften lika stimulerande och intressant nu som då.

Det som bekymrar mig är det vikande medlemsantalet, 2005-12-31 var vi 680 medlemmar, 2010-11-20 är vi 461 betalande medlemmar. Under året finner jag, att 111 st. medlemmar inte har betalt sin medlemsavgift för 2010.

Vad anledningen är att inte betala medlemsavgiften kan ha många orsaker. En förklaring kan vara, att Kustposten slutade att skickas ut och har ersatts av en webbtidning, samt att medelåldern har blivit hög i föreningen.

Medlem, som har betalt sin medlemsavgift, erhåller ett lösenord för att komma in på föreningens hemsida och kan där läsa olika utgåvor av Kustposten samt övrig information om föreningen. Har du inte erhållit något lösenord för 2010, har du förmodligen inte betalt din medlemsavgift. Är du osäker, hör av dig till kassören. Nya medlemmar kan också registrera sitt medlemskap på föreningens hemsida.

Kamrathälsningar

Sune Persberg
e-post: s.persberg@bredband.net
Mobil. 070-75 11 644

Mina regementschefsår

Av *Günter Villman*

Jag lärde känna KA 2, när jag var bataljons- och fortchef på Kungsholmen 1996-1997. Efter att en längre tid ha varit undangömd på olika staber och skolor var det en härlig känsla att komma till KA 2.

Den första tiden åtgick till att lära känna personalen och förbandet. Tidigt märkte jag, att jag kunde uppskatta och tro på KA 2 och dess förutsättningar som ett modernt utbildningsförband, inte minst förbandets inneboende kompetens och positiva anda.

Det var med glädje och stolthet som jag den 1 juni 1999 tillträdde som regements- och brigadchef för ett av de absolut bästa förbanden i Sverige. Värnpliktsutbildningen var i full gång och dessutom var det regementets tur att tillsätta brigadchef inför höstens slutövning SAM MARIN. Mycket av den nya materielen till brigadledningen och brigadledningsförbanden hade levererats. Ny kompetens höll på att erövrats, samtidigt som alla använde tidigare års erfarenheter för att få helheten att fungera. Alla var väl medvetna om, att KA 2 hade hela kustartilleriets ögon på sig. Ingen dålig utmaning.

Mitt dryga år som regementschef hade kunnat börja lyckligare. Redan efter ca 14 dagars tjänstgöring inträffade en olycka, där en av amfibiebataljonens stridsbåtar krockade med en betongavbärare på vägen in mot Rosenholmsvarvet. Som tur var förolyckades ingen, men tyvärr skadades flera allvarligt. Tiden runt olyckshändelsen var oerhört arbetsam med olika teorier och spekulationer i media angående olycksorsaken. Krisorganisationen inom MKS och KA 2 fungerade perfekt. Hela kedjan från larm till insättande av krisgrupper var väl övad och alla uppvisade stor kompetens, när det verkligen gällde. Detta var ett stort stöd för mig som förbandets chef, då det gav mig möjligheten att verkligen koncentrera mig på mina egna uppgifter i sammanhanget. Många erfarenheter vanns, som kan komma till användning i framtiden.

KA 2 hade en strid ström av besökare från olika statliga myndigheter och regeringsorgan under min tid som regementschef. Besöken var föranledda av det pågående arbetet inför Överbefälhavarens underlag inför försvarsbeslutet år 2000. Inom ramen för detta arbete fullföljde vi den handlingslinje, som min företrädare hade fastlagt,

nämligen att utgående från fakta redovisa vårt förbands styrkor och svagheter. Vi valde dessutom att inte spekulera i och diskutera andra förbands förutsättningar.

Besökarna var imponerade över de möjligheter, som fanns i Blekinge garnison och de idéer som genomsyrade verksamheten. En av de ideer, som vi hann pröva i verkligheten, var sammansättningen av en mindre operativ insatsstyrka bestående av enheter ur MKS, KA 2, F 17, I 12, m.fl. Marinkommandochefen organiserade och genomförde en veckolång övning under namnet Southern Cross. Övningen bedrevs inom MKS område under ledning av C MKS, där scenariet var, att förbanden skulle upprätthålla en ”no flight zone”, en ”area of separation” samt andra uppgifter, vilka kunde tänkas lösas inom ramen för en ”peace keeping operation”. Övningen var mycket givande, då många av uppgifterna innebar en hög samordningsgrad mellan olika typer av stridskrafter. Tillfälle gavs att pröva olika typer av lösningar t. ex. samgruppering av brigad- och ytstridsflottiljstab ombord på ytstridsflottiljens stabsfartyg. Med mycket gott resultat prövade vi dessutom att lasta ombord en ledningscontainer. Övningen gav oss många värdefulla erfarenheter inför höstens slutövning SAM MARIN. Hela övningskonceptet hade utarbetats under ledning av C MKS med deltagare från alla förband inom Blekinge garnison. Man skulle kunna säga, att många av de tankar och idéer, som sedermera redovisades i försvarsbeslutet, prövades och genomfördes redan under sommaren 1999 i Blekinge. En viktig erfarenhet, som vi alla drog var, att den mest betydelsefulla faktorn, som bidrog till framgången med övningen, var närheten mellan de deltagande förbanden.

Under höstens slutövning hade jag förmånen att få öva som brigadchef. Hur jag skötte mig överlämnar jag till andra att bedöma, men min upplevelse är att brigadledningskonceptet fungerade på ett riktigt sätt för första gången. Detta beror i hög grad på den kraft, energi och kompetens som KA 2:s officerare visade under övningen. Här visade sig KA 2 riktiga styrka, den bredd och kompetens, som samtliga officerare besatt, var avgörande för resultatet. Många av KA 2:s officerare hade tjänstgjort inom flera huvudtjänster, vilket borgade för en för-

ståelse för de olika särdragen. Vidare kunde många av olikheterna, som materielen uppvisade, överbryggas just därför att officerarna ägde nödvändig kunskap och hade tillräcklig erfarenhet att tillämpa dessa i fält. Den kompetens och vilja, som genomsyrade hela övningen på alla nivåer och av all personal, var av sällan skådat mått. Att få vara chef under dessa betingelser gör chefskapet oerhört lätt att bära.

Under slutövningen var jag tvungen att lämna övningen för ett dygn, då delar av styrgruppen (d v s arbetsgruppen som utarbetade ÖB förslag) skulle besöka vårt förband. I efterhand uppdagades, att besöket enbart gjordes för att kunna hävda, att man ägde tillräcklig kännedom om förbandet. Det jag inte kände till vid detta tillfälle var, att jämförelsen mellan KA förbanden redan var klar sedan den 15 juni 1999. När man nu sitter med facit i handen, är det svårt att förstå, varför man handlade som man gjorde från styrgruppens sida.

Under oktober månad steg nervositeten på KA 2. Rykten talade om att KA 2 skulle läggas ned. Täta kontakter med politiker och tjänstemän stod ständigt på dagordningen. I slutet på oktober blev vi förbandschefer kallade till Stockholm för att få reda på vad som stod i Överbefälhavarens svar till regeringen.

När vi satt i filmsalen på HKV och beskedet att KA 2 skulle läggas ned kom, var det en kalldusch. Motivering var av regionalpolitiska skäl. Resan hem från Stockholm var mardrömslik.

Regementsledningen samlades sent på kvällen för att gå igenom underlaget inför morgondagens genomgång med förbandet. Vi fann, att de sakskäl som framgick av underlaget, var oklara och inte logiska.

Någon dag senare kom Generalinspektören för Marinen (GIM), konteramiral Torsten Lindh, på besök. Det som då framkom, gjorde inte beslutet lättare att acceptera. GIM framförde, att det funnits två fribrev under hela försvarsbeslutsprocessen, ett politiskt och ett militärt. Detta uttalande kom som en chock för oss och ledde till att många av officerarna blev oerhört frustrerade och att sökandet efter en förklaring påbörjades. Själv tog jag vid detta tillfälle beslutet, att så långt som möjligt söka efter vad som hänt och de verkliga anledningarna till varför KA 2 stod på nedläggningslistan.

Någon vecka senare fick vi besök av dåvarande översten av första graden Göran Gunnarsson, som ville förklara för oss, vad som hade hänt och vilka anledningar som låg till grund för valet att lägga ned KA 2. Under genomgången framkom det bland annat, att det fanns en utredning som klart och entydigt visade på att KA 2 inte hade tillräckliga förutsättningar för att vara kvar. Vidare framförde Göran Gunnarsson att KA 2 inte kunde få ta del av innehållet, då det var hemligstämplat till efter riksdagens beslut. På vår fråga vilka som varit med i utredningsgruppen, fick vi svaret att det också var hemligt. Vi frågade också vilka utredningen föredragits för inom Marinen och svaret blev då, att den föredragits för någon

mycket högt upp inom Marincentrum, närmare bestämt för ställföreträdande GIM, översten av första graden Stellan Fagrell. Chockade av beskedet ställde vi inte den naturliga följdfrågan, varför inte utredningen föredrogs för GIM. Det hade varit befogat att föredra utredningen för Marinens högste företrädare, då det gällde Marinens framtida grundorganisation.

Vi lämnade mötet med fler frågor, än när vi kom dit. Nu gällde att finna svaren. Vi fick hjälp från oväntat håll. Blekinge Läns Tidning (BLT) kontaktade Högkvarteret och begärde att få ta del av utredningen och efter 14 dagar fick de den. Hur kunde detta ske, då den var hemligstämplad och skulle så vara intill riksdagsbeslutet i mars?

Via BLT fick vi på regementet tillgång till innehållet. Det var en skrämmande läsning. Innehållet byggde i vissa fall på falskier, till exempel att KA 2 inte var miljöprövat, vilket vi defakto var. På andra håll undanhöll man viktiga begränsningar i andra förbands miljöprövning. Ett av regeringens urvalskriterier var just den långsiktiga hållbarheten vad avser miljön. Ytterligare exempel finns.

Under de kommande månaderna rädde på KA 2 en intensiv aktivitet för att få en objektiv och rättvis bedömningsgrund till stånd. Det visade sig vara mycket svårt att få igenom en ändring av förslaget trots de uppenbara bristerna och osanningarna i utredningen och när väl riksdagsbeslutet kom, var kampen över. Vi lyckades dock rädda kvar Kungsholms fort. I ett vidare perspektiv så är min bedömning, att utan Rosenholmsområdet och Kungsholms fort, så finns det inga långsiktiga möjligheter för den Marina verksamheten i Karlskrona området. Jag hoppas, att alla som arbetar kvar, vårdar arvet efter KA 2, så att den Marina verksamheten får finnas kvar även i framtiden.

Under KA 2:s sista utbildningskontroll (UBK) för amfibieplutonsbefälseleverna strax före jul inträffade en mycket tragisk händelse. En av de värnpliktiga avled under det sista momentet. Denna händelse kom till stor del att prägla vår sista tid tillsammans. Jag tror inte att någon enskild händelse under min tid som C KA 2, har påverkat mig så djupt som denna.

Det sista halvåret före nedläggningen handlade om att se till, att förbandet kunde avvecklas så smärtfritt som möjligt. Med utgångspunkt i ÖB omstruktureringsorder började vi att successivt förbereda olika åtgärder för att ge personalen bästa möjliga beslutsunderlag för val av framtid. Av omstruktureringsordern framgick det bland annat, att Försvarsmaktens (FM) framtida volymmässiga personella målbild skulle prioriteras före kompetens, samt att åtgärder vilka skulle vidmakthålla personalens positiva bild av FM som arbetsgivare prioriterades. För mig innebar detta, att den enskildes val var det, som skulle vara av central betydelse för det fortsatta omstruktureringsarbetet. Den första åtgärden vi vidtog var, att före jul bjuda in de militära förbanden i närområdet samt kvarvarande KA-förband för att redovisa för KA 2 personalen, vilka utvecklingsmöjligheter där erbjöds. Tyvärr av-

böjde både chefen för KA 1 och KA 4 att komma. Vidare inbjöds det civila näringslivet till en genomgång där KA 2 officerare presenterade, vilken kompetens de innehade. Detta var ett mycket uppskattat grepp, då det råder olika begrepp för samma kompetens mellan FM och näringslivet. Näringslivet redovisade därefter, vilka arbeten som fanns lediga, allt för att personalen med sina familjer skulle få ett så brett beslutsunderlag som möjligt inför stundande julledighet.

Efter nyår ökade medvetenheten bland övriga KA-förband, att antalet KA 2 officerare, som kunde tänka sig att flytta från Karlskrona, inte nådde upp till de antaganden man gjort. Ett antagande var att cirka 140 officerare från KA 2 skulle flytta till Stockholm respektive Göteborg. När dessa förväntningar inte uppfylldes, startades en kampanj för att stoppa avvecklingen av officerare från KA 2. En av yttringarna var, att höga företrädare inom vapnet ringde och erbjöd mig andra arbeten inom kustartilleriet. Erbjudandet innebar, att jag skulle avsäga mig arbetet som C KA 2 på frivillig väg, för att man härigenom skulle kunna ersätta mig med en annan chef, som var mindre intresserad av att låta personalen välja fritt. För mig fanns det bara ett alternativ, fortsätta som C KA2. Ville de bli av med mig, fick de se till att avsätta mig.

Vi samtliga accepterade riksdagens beslut, att KA 2 skulle läggas ned och hela vår energi ägnades åt att se till,

att nedläggningen och den materiella spridningen skulle löpa så smärtfritt som möjligt. Ju närmare vi kom nedläggningen, desto fler var de moment, som normalt är en del av vardagen på regementet, som genomfördes för sista gången. Under de sista månaderna hade vi stora svårigheter med att få tillräckligt med kompetent personal för de kvarvarande värnpliktiga. Detta kändes inte bra, varför ett flertal åtgärder vidtogs för att försöka omplacera eller hemförlova de värnpliktiga. Resultatet varierade, men förhoppningsvis lyckades vi få det stora flertalet nöjda.

Planerna för de olika ceremonier, som skulle genomföras den sista veckan, finjusterades. Den sista veckans upplevelser ligger fortfarande nära mitt hjärta. Avslutningsdagen förlöpte väl men med mycket vemod. Inte ett öga torrt.

Den korta tid jag hade som chef för Karlskrona Kustartilleriregemente och för andra Kustartilleribrigaden har för alltid förändrat mig. Hade jag vetat i förväg, vad som väntade, hade jag tackat nej, men nu i efterhand är jag tacksam för de upplevelser, jag fått ta del av. Jag hoppas och tror, att jag utvecklats och att de erfarenheter jag nu bär på skall komma till nytta. Jag skulle helst av allt velat vara den förste i stället för den siste chefen för detta fina och anrika regemente. Tack för allt.

Regementschefer på rad. Bild från Stortorget

Gamla mastkranen, Karlskrona

Den 2 september 2010 besökte föreningen mastkranen i Karlskrona

En av Karlskronas välkända profiler är den gamla mastkranen inne på varvet. Den byggdes 1803 och servade Femfingerdockorna. Här mastades skeppen av, innan de lades in i docka.

Mastkranen konstruerades av mekanikern och överselteljtnanten Jonas Lidströmer, som år 1781 följt med Af Chapman till Karlskrona. Byggnadens totala höjd är 42 meter och underdelen av tornet är tolv gånger tolv meter. Mastkranen är sex våningar hög och på andra och tredje våningen finns två stora gångspel med tolv bommar på varje. Med två man vid varje bom behövdes det 96 man för att få full kraft på spelen. Från dessa gick vinschar och draglinor upp genom kanaler i murväggarna och upp till kranhuvudet, där ett flerskuret block ytterligare förbättrade lyftkraften. En våning till krävdes, för att kunna dra in lasten mot kranbyggnaden, då kranhuvudet inte var rörligt.

Den gamla mastkranen är byggd i tegel, kranhuvudet är av trä och taket klätt i koppar. Maskineriet i byggnaden är ännu intakt. 1960 ersattes gamla mastkranen av den moderna Portalkran 14. 1969 blev gamla mastkranen byggnadsminne.

Byggnaden är belägen inom riksintresseområde för kulturmiljövården: Karlskrona stad och befästningarna. Örlogsbasen omfattar de anläggningar, som ligger vid Trossös södra strand. Denna del är bebyggd från öster till väster med kaserner, boställen och andra byggnader som verkstäder och förråd. Bebyggelsemiljön omfattar byggnader och anläggningar från 1600-talets slut till 1900-talet. Byggnaderna i den västra delen av området är monumentala och bildar en i stort intakt miljö, som härstammar från varvets och basens arkitektoniska storhetstid under varvsamiralen Fredric Henric af Chapmans och överamiralen August Ehrensvärds verksamhetsperiod.

Artikel ovan är hämtad ur Länsstyrelsen Blekinge län hemsida.

Olle Melin guidade föreningens medlemmar vid besöket, han berättade också om övrig verksamhet på varvet såsom bl.a. femfingerdockan.

Jan-Olof Pettersson hade mycket matnyttigt om varvet att tillför oss besökare.

Här talar han om varvets verktygsförråd och dess sista förman.

*Ingvar Smedberg mastkranens testar gångspelet.
Ser han inte lite sliten ut ?*

*Ett stort Tack till Olle som på ett fantas-
tiskt sätt guidad oss.*

KA2 Muldivision Intressenter

*Vi imponerades av hur mastkranen var
byggd, se väggen bakom Ingvar, och
att den har fått stå i det närmaste orörd
sedan bygget 1803.*

*Diskussion om och kring varvets fram-
tid avslutade besöket.*

Soldaterinran på Kungsholmsfort den 14 september 2010

Höstens soldaterinran genomfördes en kulen höstdag den 14 september på Kungsholmsfort. Trots att vinden ven runt murar och knutar och regnet hängde i luften, kom över 250 anhöriga till våra soldater för att bevista ceremonin.

Basskyddskompaniet under kapten Magnus Persson var mangrant uppställt vid linje 4, när flaggvakten till tonerna av "Reginamarsch" (Flottans Defileringsmarsch) marscherade in. Regementsfanan, som fördes av fänrik Dan Fremark, var då redan på plats.

Soldaterinran, som genomfördes av ställföreträdande marinbaschefen kommendörkapten Hans Erik Fröberg, följdes av korum under ledning av amrialitetspastor Henrik Lindén.

Ceremonin avslutas med, att Marinens Musikkår under ledning av flaggtrumslagare Karin Svensson spelade "Marchia Carolus Rex".

Peter Glimvall

Foto: Håkan Jönsson

Flaggvakten marscherar in

Flaggvakten på plats, KA 2 fana och fortchefen

Tjff C MarinB hälsar truppen

Batljonen uppställd för korum

*Ampastor Henrik Lindén
förrättar Korum*

Flaggtrumslagaren Karin Svensson slår in en marsch

MMK spelar Carolus Rex

Soldaterinran är genomförd och flaggvakten passerar KA 2 regimentsfana

Korsord 2010:2

Gustav Karlsson har konstruerat korsordet

Lösningen sänds senast 1 febr 2011 till
Gustav Karlsson
Syrenvägen 4
370 30 RÖDEBY

Pris till den först öppnade rätta lösningen

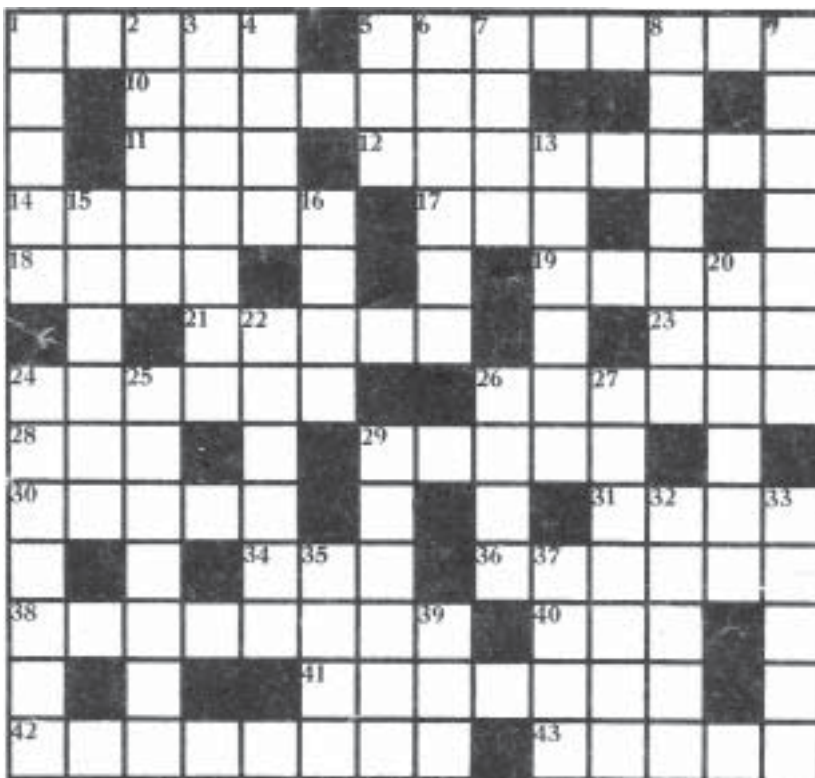
Lösning korsord 1 2010

Vågräta ord

1. Fint urmärke	15. Livfulla
5. Förflyttningar	16. Versfot Höviskt uppförande
10. Omväxla	20. Allenast
11. Arbetareorganisation	22. Spelmansgrupp
12. Underordnat objekt	24. I ett nationalistiskt förbund
14. Jätte	25. Gammal flottskuta
17. Kommunikationssystem	26. Gammalt folkslag
18. Utan erfarenhet	27. Oändlighet
19. Bör vara bunden	29. Ridsätt
21. Utterman — och spelmansfanten	32. Franskt vår
23. Simfågel	33. Våning
24. Välbekant kommandoord	35. Dalaort med kompani
26. Vad som skall göras	37. Egyptisk gudinna
28. För syns skull	39. Danish Air Transport
29. Sätt fart på pennan!	
30. Tecken på varande	
31. Begripa	
34. Tur och retur	
36. Skenhelig	
38. Kavallerifight	
40. Samfund	
41. Skeden	
42. Orangutangflabb	
43. Skala	

Lodräta ord

1. Ursprung Mittpunkt
2. Ständiga
3. Ståliga
4. Moses bror
5. Fågel
6. Fransk poet m. m.
7. Försmå
8. Varken si eller så
9. Välkänt danshak vid KA 2
13. Arbete

Födelsedagar m.m.

Vi gratulerar

95 år

Gunnar Antonsson Karlskrona 17/ 1

90 år

Bengt Eklöv Bankeryd 20/ 1
Erik Friberg Ronneby 5/2
Torsten Tollö Ingatorp 11/ 3
Uno Nilsson Falkenberg 4/ 4

85 år

Inga-Britt Juhlin Karlskrona 16/ 2
Karl-Gustav Vannevik Karlskrona 20/ 2
Arne Lundström Stockholm 20/ 2
Gerald Israelsson Lyckeby 1/ 3
Sten Joelsson Olofström 10 / 3

80 år

Roland Johannesson Nättraby 11/ 1
Sivert Karlsson Rödeby 17/ 1
Arne Julin Nyköping 25/ 1
Eric Svensson Listerby 12/ 3
Kjell Silverbark Sturkö 20/ 3

75 år

Lennart Östsjö Drottningstjärn 7/ 3
Gunnel Svensson Listerby 20/ 3

70 år

Inger Andersson Karlskrona 21/ 4

65 år

Torbjörn Sunesson Lyckeby 17/ 1
Ann Christin Svensson Karlskrona 20/ 1
Anders Thörn Norrköping 24/ 1
Per-Åke Petersson Hasslö 19/ 2
Lennart Avendal Karlskrona 25/2
Bo Wranger Karlskrona 13/ 3
Ingemar Fransson Rödeby 14/ 3
Lars-Erik Jonasson Karlshamn 17/ 3
Sven Wallfors Lyckeby 31/ 3
Yvonne Wirbrand Nättraby 7/ 4

60 år

Magnus Blenner Hovås 11/ 3
Göran Boijesen Vellinge 21/ 3
Jörgen Bengtsson Rödeby 28/ 3

55 år

Henrik Strindberg Yngsjö 6/ 4

50 år

Anders Lindström Malmö 20/ 2
Nils Gunnarsson Malmö 20/ 2

45 år

Mikael Lind Olofström 3/ 1
Bengt Rickard Vallåkra 11/ 1
Tony Strömberg Bagarmossen 15/ 4

35 år

Ola Hagberg Karlskrona 11/ 1
Kristian Riboe Förslöv 12/ 1

Avlidna kamrater

Ulla Blomqvist Karlskrona 9/ 10 2010
Birger Svensson Karlskrona 30/ 10 2010
Jean Åkesson Karlskrona 10/ 11 2010

Nya medlemmar

Mats Dahlström Kalmar
Lars-Åke Svärd Arbrå
Peter Jangbro Malmö

Bilder från höstmiddagen

Foto: Olle Melin

